

Forfatter: Knudsen, Jakob

Titel: Udrag fra Afklaring (Danske Klassikere)

Citation: Knudsen, Jakob: "Gjæring Afklaring", i Knudsen, Jakob: *Gjæring Afklaring*, udg. af Poul Zerlang , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1988, s. 200. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-knudsenj01val-shoot-idm140346605041872/facsimile.pdf> (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: Gjæring Afklaring

I Hellum var ellers ikke i Spadseredragt. Han havde kun Diplomatarfrakke paa. Hans noget spidse Næse var allerede lidt blaa af Kulde.

»Vi kan jo gaa ned i Botanisk Have,« foreslog han.

Det var første Gang, Karl gik denne Vej, uden at have Kronprinsessegade til Maal.

»Har De opholdt Dem lang Tid i Kjøbenhavn?« spurgte Karl.

»Fire Aar.«

»De er da ikke Jyde?«

»Jeg er født i Nordsjælland. Men jeg har for Resten været flere Aar i Jylland paa Holstebro-Egnen.«

»Naa, syntes jeg ikke nok, Klagen af Deres Sprog var mig noget blandet.«

»Saah – sji – he, he. — — Skal vi gaa op paa det lille Klippeparti histovre?« sagde Hellum, da de efter nogen Spadsereen i Tavshed var komne indenfor Laagen.

»Mon det ikke blæser temmelig meget deroppe?« sagde Karl – og skottede til Diplomatarfrakken.

»Aah – man muss sich abhärten.«

De gik op og satte sig paa Højen, saa de kom til at vende Ansigtet mod Garderkasernen.

»Har De været Soldat?« spurgte Karl.

»Næh – mit Bryst var for slejtt.«

»Saa – — Ja, jeg har hellerikke. De fandt en lille Aateknude paa mit venstre Ben, som jeg selv aldrig har mærket til.«

»Naa – ja saa!« Det lød saa komisk ærbødigt, som om det var Svar paa en Meddelelse om, at Karl havde været Etatsraad fra Fødselen.

De sad og smaaftros en lille Tid i Tavshed.

»Naar man ganske kunde see bort fra det patriotiske Fotmaal,« bemærkede Karl, »saa maatte det i og for sig dog være infamt, til sine øvrige Elendigheder at faa den, at skulle være Soldat.«

»Isn, hm.«

»Jo, tænkt – at skulle adlyde og bøje sig for noget saa idiotisk som en Officer!«

»Mon de dog ikke er ganske fornøjede dermed – saadan almindelige, naturlige Mennesker?«

»De kunde jo prøve at gaa ind i Kasernen histhenne og spørge Karlene, om de er ganske fornøjede.«

»Ja, de læser selvfølgelig Aviserne og faar Principer. Men naar de